

sosialurin

telf. 14720 — 11820
box 76, 3800 Tórshavn

Útgevandi: p.f. sosialurin
Fyrstastjóri: Tórfinn Smith
Bládstjóri: Vilhelm Johannesen (ábyrgd)
Bládmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Sølumøguleikar

Seinastu tíðina hava fleiri føroysk skip selt sína veiðu í bretsku havnum. Hetta førir í vissan mun til arbeiðsloysi á fiskavirkjunum heima í Føroyum.

Í FLEIRI fómur hava føroysku skipini, sum hava selt uttanlands, fingið væl meira fyri fiskin, enn tey fáa her heima og tí er tað ikki so lægið, um fiskimenn heldur vilja landa uttanlands, men fyri samfelagsbúskapin sum heild er hetta ein skeiv gongd.

ARBEIÐSLOYSIÐ á virkjunum heima í Føroyum er eitt. Oljunýtslan, sum stendst av, at fleiri skip hvørja viku sigla ta longu leiðina til bretsku havnirnar og aftur er eitt annað. Og eisini kunnu vit nevna ta tíðina, ið skipini missa og somuleiðis tann peningin, ið skipini og manningarnar leggja eftir í útlandinum.

HØVDU VIT fyrr í hesum ári keypt skip til millumlandasigling, soleiðis sum javnaðarflokkurin og ein partur av landsstýrinum og ein partur av meirilutanum vildu, so kundi tað skipið flutt ein part av fiskaframleiðsluni í feskum líki til bretska marknaðin og eisini til aðrar marknaðar á europeiska meginlandinum.

HER KUNDI talan verið um at útflutt: fesk, niðurkøld hýsa, toska-, upsa- og kongefiskaflok á einum kjøli. Tað vildi spart um oljunýtsluna, at alt fór við einum skipi, heldur enn at fleiri skip sigla hvørja viku. Hetta vildi givið hægri prís til okkara fiskimenn, vildi ikki ført til arbeiðsloysi á virkjunum heima í Føroyum og vildi heldur ikki gjørt, at okkara fiskifør mistu tíð til sigling.

TAÐ ER av alstórum týðningi, at vit selja okkara framleiðslu so, at vit fáa sum mest burturúr, meðan vit um somu tíð royna at varðveita arbeiði til allar hendur her á landi. Tað er eisini umráðandi, at okkara fiskivinna verður rikin so rentabult sum gjørligt og tað vil siga, at vit ikki nýta ov nógv olju og ov nógv tíð til sigling.

VIT EIGA at leggja stóran dent á at útbyggja okkara sølumøguleikar. Ein partur av hesum er eitt tíðarhóskandi skipasamband millum Føroyar, Bretland og europeiska meginlandið.

TIL ØLL „VANLIG“ FÓLK Í FØROYUM

Tað er ikki eitt danskt val, ið vit her vóru til, men eitt líka so nógv føroyskt val, ti tað er nevniliga ein av okkara føroysku politikarum, ið vit valdu.

Tað kann gera tað sama hvar teir eru ella sita — her ella har — ti teir hava sitt egnu fólk í huganum og tað er teimum teir arbeiða fyri.

Góðu tit øll, stuðlið javnaðarflokkinn! Hann hugsar nevniliga um okkum vanligu fólk fyrst og fremst í sinum politiska arbeiði.

Um ikki javnaðarflokkurin var, so var eingin umsorgan fyri okkum vanligu fólk í Føroyum. Hevði javnaðarflokkurin ikki framt sin politikk, hevði

her verið líka ring sum í teimum tilfaturskomnu londunum, har vit dagliga hoyra um fólk, sum doyggja í hungri og av hópssjúkum.

Í teimum londunum er ongantíð nakar javnaðarpolitikkur furdur, sum kundi havt loyst trupulleikarnar hjá tí vanliga fólkinum og teimum fá tæku.

Tíðirnar gerast verri og alt verður dýari, ti mugu vit stuðla javnaðarflokkinn. Vit vita øll ógvuliga væl at hann er tann einasti, sum kann loysa teir figgjarligu og búskaparligu trupulleikarnar javnt, soleiðis at tað ikki gongur

út yvir ein ávísan støtt.

Hetta er tjóðveldisflokkurin ikki sinnaður fyri meira. Hann hevur slept øllum sinum sosiala programmi upp á fjall og er í staðin bert farin attosa um loysing. Fær tjóðveldisflokkurin sitt igjøgnum, verða tað einans tey ríku, sum koma at klára livið og dagin. Tað verður ein katastrofudagur fyri okkum vanligu fólk.

Tað einasta rætta er, at øll finna saman og halda um javnaðarflokkinn. Hetta er tann einasti máttin at yvirleva uppá.

Læ og verðin lær við tær — grát og tú grætur aleina.

Javnaðarflokkurin ar-

beiðir fyri okkum vanligu fólkinum. Ikki tí, at hann hevur nakað móti teimum, sum eru betri fyri, og tað havi eg heldur ikki. Tað er bara tað, at tey ríku klára seg betri enn tey vanligu og behøva ikki nakra politiska makt at styðja seg til.

„Gud má hava hildið nógv av vanligum fólki, síðan hann hevur skapt so nógv av teimum“, skal Abraham Lincoln hava sagt.

javnaðarfólk

RÆTTLEIÐING TIL KÁRA Á LOFTI

Eg undirritaði gartnari og leiðari fyri vakstrarhúsið í Hoyvík, ætli mær ikki at leggja meg beinleiðis út í tað tjak og meiningar, sum Kári á Lofti og Hanus Wardum hava fært fram í Sosialinum nr. 71, 73 og nr. 78. Men vil her við gera eina rættleiðing til Kára í Sosialinum nr. 78 — 10. oktober 79.

Kári sigur millum annað: Teir í ikki keypa frá mær, eru kanska tryggir kundar hjá Royndarstöðini. (Citat endað).

Kári sigur millum annað: Teir ið ikki keypa frá mær, eru kanska tryggir kundar hjá Royndarstöðini. (Citat endað).

Tað er nú soleiðis at eg undirritaði eri leiðari fyri vakstrarhúsinum á Royndarstöðini í Hoyvík, og tá tað kemur til tað at selja út úr vakstrarhúsin-

um, tá liggur tann sakin á mínum herðum. Vil eg tí upplýsa Kára á Lofti um, at eg selji til allar blómuhandlar í Føroyum, uttan ein blómuhandil. Tað at hesin blómuhandil ikki keypir nakað úr vakstrarhúsinum í Hoyvík, er ikki tí at vit ikki vilja selja til hann. Nei, tvørtur móti, vit hava fært eftir ferð roynt at selja til hansara, men hann er ikki áhugaður fyri okkara framleiðslu. Eg kann samstundis upplýsa, at hesin sami blómuhandil er fastur kundi hjá vakstrarhúsinum á Lofti. Men tú kann eg viðmerkja, at tað er misjavnt hvussu nógv teir ymsu blómuhandlarnir keypa frá vakstrarhúsinum í Hoyvík. Nakrir keypa meir og nakrir minni, alt eftir hvar teir eru staddir í Føroyum. Vakstrarhúsið á Royndarstöðini í Hoyvík hevur ikki bundið seg til nakran fastan handil ta tíð eg havi verið sum leiðari fyri tí. Ikki veit eg um teir gartnarar sum áður starvaðust á Royndarstöðini hava gjørt tað, men eg meti at ger man avtalur um sølu bert til ávísar handlar, kann man koma at skerja bæði sínar møguleikar og ikki minni hjá øðrum framleiðarum.

Viðvíkjandi fakfelagsskapi fyri vakstrarhúsinum, tá Kári á Lofti má óivað hava gloymt hvat samrøður okkara snúðu seg um tann umrødda dagin sum vit, tveir gartnarar, vóru har vesturi. Rætt skal vera rætt.

Tað var týsdagin 10. august 1978, at eg og ein annar vakstrarhúsgartnari fóru vestur í Vágarnar. Endamálið var at vit skuldu hitta Kára til at fáa í lag ein fakfelagsskap, sum er bráðneyðugur fyri okkum. Vit lögdu tíðliga avstað um morgunin til Vágarnar fyri at vit skuldu fáa tosað eitt sindur saman, áðrenn hin gartnarin fór víðari til flogvøllin. Men ikki fekst

gartnarar, sigur Kári í rættleiðingini síni til Hanus Wardum:

— Royndarstjórin meinir, at eg havi lagt fót fyri fyrstu royndirnar at stovna fakfelag fyri vakstrarhúsgartnarar.

Viðari sigur Kári: — Ikki dugi eg at siga, um áðurnevndu gartnarar bert vóru komnir vestur við tí í kvittanum at stovna fakfelag. Men annar var sama dag ávegis til flogvøllin og hin var bert í ferðalag við tí í hyggju at stækka inn á gólvíð at siggja vakstrarhúsið, tí teir høvdu ikki sæð tað áður. (Citat endað).

Her til er at siga, at Kári á Lofti má óivað hava gloymt hvat samrøður okkara snúðu seg um tann umrødda dagin sum vit, tveir gartnarar, vóru har vesturi. Rætt skal vera rætt.

Tað var týsdagin 10. august 1978, at eg og ein annar vakstrarhúsgartnari fóru vestur í Vágarnar. Endamálið var at vit skuldu hitta Kára til at fáa í lag ein fakfelagsskap, sum er bráðneyðugur fyri okkum. Vit lögdu tíðliga avstað um morgunin til Vágarnar fyri at vit skuldu fáa tosað eitt sindur saman, áðrenn hin gartnarin fór víðari til flogvøllin. Men ikki fekst

nógv burtur úr hesi vitjan okkara hjá Kára, tí at greitt fingi vit at vita frá Kára á Lofti, at hann ikki var sinnaður fyri einum felagsskapi tá. Ti fór eg aftur til Havnar og hin áður nevndi gartnari sína ferð víðari til flogvøllin, lítið glæðir.

Tað at Kári á Lofti kann hava gloymt hesar samrøður okkara í millum, kann vera tí at eg nakrar ferðir havi verið og vitjað í vakstrarhúsinum hjá Kára. Hesar vitjanir hava bæði verið áðrenn 10. august 1978 og aftan á. Tað sama er at siga um áðurnevndu gartnara.

Nú vóni eg ikki at Kári á Lofti misskilir hesa rættleiðing mína. Tað er ikki óvanligt at gloyma ella at taka feil, tað kann henda sjálvt fyri tann besta. Men eg fegnist um at vit vakstrarhúsgartnarar kundu hittast til fundar 16. september í ár, og eg vóni at vit innan 3 vikur kunnu fornliga ná okkara so livsneyðiga máli, tað at vit kunnu fáa ein sameindan og sterkan fakfelagsskap fyri vakstrarhúsgartnarar í Føroyum.

Við tøk fyri upptøkuna

Elis Poulsen, leiðari fyri vakstrarhúsinum á Royndarstöðini í Hoyvík

tjak og meiningar

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabrev upptikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórnin veit, hvor hevur skrivað brovini.

SELJA KEYPMENN Í VÁGUM UTTAN VINNING?

Dagblaðið hevði herfyri samrøðu við privatan keypmann í Vágum, ið visti at siga frá, at keypmennin har vesturi selja eins nógv nú og teir gjørdur áðrenn Keyppsamtøkan kom í oynna. Síðani

verður sagt, at tað eru fólk, ið vóru limir í Havn, ið koma í Keyppsamtøkuni í Vágum og at prísirnir eru teir somu í Keyppsamtøkuni, sum hjá privata keypmanninum. At enda verður sagt, at

keypmenn í Vágum ongantíð hava havt vinning av íslenska lambakjotinum.

Tað er kanska býtt at svara til hetta, men eg geri tað kortini, tí eg meti tað vera av alstórum týð-

ingi, at ein oyggj sum Vágoyggin fær eina samtøku, tí fáa staðni í Føroyum man keypmaðurin hava havt so stórt vald á íbúgvunum, sum júst í Vágum.

Framhald á síðu 8